

jeg kunde tænke mig, at Tantiømen var noget uretfærdigt fordelt. Hvis den blev indført efter et retfærdigt System, saaledes at alle ved Institutionen ansatte var interesserede i Virksomheden i Forhold til Lønningerne, vilde det sikkert have gode økonomiske Følger. Man vil muligvis indvende herimod, at man ikke derigennem vilde faa Taksterne ned, idet Personalet var interesseret i at holde dem oppe, for at Overskuddet skulde blive saa stort som muligt; men det kunde man komme bort fra ved, at Tantiømen sættes i Forhold til Udgifterne og ikke i Forhold til Indtægterne, da det er Rigsdagen, der bestemmer disse.

Jeg er enig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Friis-Skotte), naar han ønskede, at man skulde have Taksterne fastsat som Maksimaltakster. Det vil sikkert vise sig, at adskillige smaa Ændringer, som man fra Ministeriets Side ikke vilde ulejlige Rigsdagen med, vilde kunne ordnes administrativt til Gavn for det korresponderende Publikum. Jeg mener, at denne Tanke er en Overvejelse værd i det kommende Udvalg.

Det foreliggende Forslag omfatter ikke større Ændringer, men med Glæde hilser jeg Indførelsen af den fra Udlandet kendte Betegnelse „Forretningspapirer“, det er i alt Fald en Imødekommenhed overfor Handelsstanden.

Den foreslaaede Nedsættelse af Gebyrerne for Postindkasseringer, naar disse er bestemt til at indgaa til en Postgiro, bør overvejes nøje i Udvalget, idet jeg mener, at denne Nedsættelse ikke er af virkelig Betydning, da Postgiro-Systemet vist ikke er særlig udbredt, og jeg har nogen Erfaring for, at dette System i mange Tilfælde ikke har virket fuldkommen heldigt. Det er mig saaledes bekendt, at der har været afsendt Beløb til Dækning af Veksler, afsendt i fuldkommen god Tid, saa at de kunde være Banker eller andre Adressater i Hænde rettidig, men at disse Beløb dog paa Grund af langsom Ekspedition først er kommet paagældende Vekslers Indehavere i Hænde saa sent, at Vekslerne er blevet protesteret. Dette er et Forhold, som er saa uheldigt — navnlig for Handelsstanden —, at jeg mener, man bør undersøge, om hele dette System virker fuldkommen efter sin Hensigt.

Taksten for Forsendelse af Pakker har været nævnt af de to tidligere ærede Talere, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg mener, at Taksten for Postpakker bør staa i nøje Forhold til Jernbane-Frimærke-

pakkerne. Det er ogsaa et Forhold, som kan blive nøje undersøgt i det kommende Udvalg. — Det samme gælder Betalingen af de 2 Ø. for Kartonen til Brevkort; jeg vil ligesom en tidligere Taler mene, at denne Betaling kan bortfalde.

Det er selvsagt, at man søger Besparelser for at blive i Stand til at naa til yderligere Nedsættelser i Taksterne. Jeg skal pege paa et Par ganske enkelte Forhold, hvor man kan opnaa en Del Besparelser. Jeg finder det f. Eks. ganske unødvendigt, at man paasætter Postkwitteringsblanketter et Frimærke, Blanketten maa være fuldt ud tilstrækkelig, Frimærket kan man i alle Tilfælde spare. Der er et andet Forhold, jeg har studset over nogle Gange, det er, at man ikke ved meget store Udsendelser — jeg tænker paa Reklameudsendelser fra Firmaer, større Udsendelser fra de politiske Organisationer ved Valg og lignende, altsaa hvor der er Tale om Udsendelse af mange Tusinde Eksemplarer — har truffet en Ordning, hvorved man kan betale Gebyret for Forsendelsen uden at behøve at anvende selve Frigørelsesmærket. Man vilde herved spare Frimærkerne og Ulejligheden for Postvæsenet og spare Afsenderne for Ulejligheden ved Paaklæbningen af Frimærkerne. — Det, jeg her har nævnt, spiller maaske ikke nogen stor Rolle; men det er dog den Slags Ting, som man, naar man ser praktisk paa Sagerne, ganske uvilkaarlig studser over.

Der foreslaas en Tilføjelse til Postlovens § 5 c., hvorved det forbydes Sammenslutninger at besørge forretningsmæssige Brevforsendelser. Jeg forstaaer denne Bestemmelse, men mener, man maa være noget varsom med at lægge for stramme Baand paa dette Omraade. Thi hvor er Grænsen? Bankerne har f. Eks. daglig deres Bude gaaende fra Bank til Bank til Udveksling af Checks, Veksler o. lign., og flere Firmaer staa i daglig Forbindelse med hinanden paa den Maade, at de ikke benytter Postvæsenet, men Bude til Udveksling af forskellige Papirer og Dokumenter. Det kan man dog ikke forbyde. Det er nævnt, at den foreslaaede Bestemmelse særlig tager Sigte paa det Kontor, der er oprettet af de forskellige Forsikringselskaber. Men jeg vil nævne det Forhold, at et Firma meddeler sine Kunder eller Forbindelser, at for Fremtiden er ikke dets Postkasse uden paa dets Dør, men indenfor i Gangen eller et andet Sted, og at Kunderne eventuelt kan bringe deres Forsendelser dertil. Jeg vil gerne forespøge, om det er en Omgaaelse af Postloven. I alle Tilfælde mener jeg, at den Ordlyd, der her er foreslaaet, ikke er